

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/258/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718200655
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5718200655.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v spore žalobcu: X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXX XX P., proti žalovanej: P. W., nar. XX.XX.XXXX, P. XX, XXX XX P., zastúpenej spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Macalaková & partners, s.r.o., so sídlom J. Milca 11, 010 01 Žilina, IČO: 50 925 288, o zaplatenie 814 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/10/2018-200 zo dňa 19. júna 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku II. o priznaní zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 152 eur od 24.06.2018 do zaplatenia, nedoplatku na elektrickej energii za obdobie od 13.07.2017 do 31.05.2018 vo výške 396,27 eur a výroku IV. o trovách konania, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti sumy 814 eur spolu s príslušenstvom (výrok I.) a súčasne žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi nedoplatok na nájomnom vo výške 152 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,05 % denne zo sumy 152 eur od 24.06.2018 do zaplatenia, nedoplatok na elektrickej energii za obdobie od 13.07.2017 do 31.05.2018 vo výške 396,27 eur, nedoplatok za dodávku vody za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2017 vo výške 42,94 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.). Žalobcovi voči žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 32 %, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok IV.).

2. Z jeho dôvodov vyplýva, že pôvodnou žalobou doručenu súdu dňa 21.02.2018 sa žalobca domáhal zaplatenia nájomného za obdobie február a marec 2018 v sume 814 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,05 % denne zo sumy 407 eur od 18.01.2018 do zaplatenia a zo sumy 407 eur od 18.02.2018 do zaplatenia titulom nájomnej zmluvy uzavretej medzi ním a žalovanou dňa 14.04.2017 na dobu určitú od 01.05.2017 do 31.05.2018. Na jej základe žalovaná prevzala záväzok platiť nájomné najneskôr ku 17. dňu v mesiaci. Z dôvodu porušenia tejto povinnosti jej žalobca doručil dňa 29.01.2018 výpoveď z nájmu, s ktorou žalovaná súhlasila a prisľúbila doplatenie nájmu. Nájomný vzťah tak bol ukončený dňom 30. apríla 2018. Z ďalšieho priebehu konania je zrejmé, že žalovaná dlžné nájomné zaplatila v priebehu konania, čiastočne uhradením v hotovosti v dvoch splátkach, čiastočne započítaním zloženého depozitu. Následne žalobca v tejto časti so súhlasom žalovanej vzal žalobu späť. Súčasne s čiastočným späťvzatím žaloby žalobca rozšíril žalobu o nedoplatok na nájomnom za mesiac apríl vo výške 152 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,05 % denne z tejto sumy od 24.06.2018 do zaplatenia, o

nedoplatok na elektrickej energii za obdobie od 13.07.2017 do 31.05.2018 vo výške 497,95 eur, ako aj sumy 42,94 eur - vyúčtovaného nedoplatku od spoločnosti Martra za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2017, ktorú zmenu súd uznesením na pojednávaní dňa 20.05.2019 pripustil.

3. Súd žalobcovi priznal uplatnenú zmluvnú pokutu zo sumy 152 eur s poukazom na dohodnutý zmluvný záväzok strán sporu priamo v nájomnej zmluve čl. VI bod 5 pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti - platiť nájomné alebo úhrady, a to za každý začatý deň omeškania vo výške 0,05 % denne z dlžnej sumy. Bolo preukázané, že žalovaná nezaplatením nájomného za mesiac apríl 2018 riadne a včas sa dostala do omeškania. Na tomto základe mal súd za to, že nárok žalobcu na zmluvnú pokutu je oprávnený a tento mu v uplatnenom rozsahu priznal. Námietku žalovanej o neplatnosti takéhoto dojednania, keďže za omeškania s nájmom je možné dojsť v zmysle § 697 OZ v spojení s § 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. len poplatok z omeškania, považoval za nedôvodnú. Ďalej žalobcovi priznal nárok, ktorý mu vznikol v súvislosti s vyúčtovaním od spoločnosti Matra za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2017 vo výške 42,94 eur, ktorý žalovaná uznala ako dôvodný. Ďalší nárok žalobcu súvisel s nedoplatkom na elektrickej energii za obdobie od 13.07.2017 do 31.05.2018 vo výške 510,268 eur na základe faktúry vystavenej dňa 08.06.2018 spoločnosťou Stredoslovenská energetika, a. s., z ktorej žalobca odpočítal reálnu spotrebu za mesiac máj vo výške 12,31 eur s DPH, t. j. v konečnej sume 497,95 eur. Žalovaná s týmto nárokom nesúhlasila a poukázala na čl. VI bod 3 nájomnej zmluvy, v zmysle ktorého boli dohodnuté úhrady spojené s nájmom vo výške 101 eur, z toho elektrická energia v sume 81 eur, k zmene ktorej nijakým spôsobom nedošlo. Zároveň poukázala na čl. VI bod 6 nájomnej zmluvy, podľa ktorej mal prenajímateľ vyúčtovať vzniknutý nedoplatok do 30 dní od skončenia nájmu, a nakoľko si túto povinnosť nesplnil, nie je povinná mu zaplatiť prípadne vzniknutý nedoplatok na základe vyúčtovania. Tiež namietala, že nebola vopred informovaná o výmene elektromera a tak nemohla skontrolovať stav meračov. Súd vychádzal z toho, že žalobcovi bola doručená vyúčtovacia faktúra dňa 08.06.2018 a pokiaľ si prenajímateľ nesplnil namietanú zmluvnú povinnosť včas, pre prípad takéhoto porušenia si nedojednali žiadnu sankciu. Uzavrel, že nedošlo k zániku nároku žalobcu vykonať vyúčtovanie úhrad. K výške nedoplatku uviedol, že preddavky majú charakter zálohových platieb na budúce plnenia a hoci je daná povinnosť platiť preddavky za poskytované služby, výška nároku úhrady za služby môže byť rozdielna od výšky určených preddavkov. Nastavenie zálohových platieb nemohlo ovplyvniť konečné vyúčtovanie a konečnú spotrebu elektriny. Za rozhodné obdobie (jún 2017 - apríl 2018) pri výške dohodnutých preddavkových platieb žalovaná uhradila zálohové platby na elektrickú energiu v sume 810 eur. Zaplatené reálne preddavkové platby boli vo výške 1.140 eur a reálna spotreba bola vyúčtovaná vo výške 1.218,58 eur. Súd uzavrel, že rozdiel medzi zálohovými preddavkovými platbami a reálne platenými preddavkovými platbami predstavuje 33 eur za každý mesiac, preto za 10 mesiacov ide o sumu 330 eur, ktorá po zvýšení o nedoplatok na faktúre vo výške 78,58 eur a odpočítaní reálnej spotreby za mesiac máj 2018 v sume 12,31 eur predstavuje konečnú dlžnú sumu vo výške 396,27 eur. Vo zvyšnej časti tento nárok zamietol. K výmene elektromera uviedol, že žalobca preukázal, že žalovanej bola odovzdaná kompletná dokumentácia týkajúca sa výmeny elektromerov, k dôvodným pochybnostiam o správnosti nameraných hodnôt vo vzťahu k vyúčtovacej faktúre žalovaná nepredložila žiadne dôkazy. Naopak, žalobca doložil informáciu od Stredoslovenskej energetiky, a.s. o stave elektromera v časovom období od 23.03.2017 do 12.06.2017, čo bolo v podstate totožné, aj potom s následne vyúčtovacou faktúrou za fakturačné obdobie od 13.07.2017 do 31.05.2018. Súd aj túto námietku žalovanej považoval za nepreukázanú a nedôvodnú. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd postupoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP z pomeru úspechu a neúspechu strán v spore, ktorý v percentuálnom vyjadrení u žalovaného stanovil na 66 % a u žalovanej na 34 %. Čistý úspech žalobcu bol tak v rozsahu 32 %, v ktorej mu priznal právo na náhradu trov konania proti žalovanej.

4. Proti tomuto rozsudku v časti priznanej zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 152 eur od 24.06.2018 do zaplatenia, nedoplatku na elektrickej energii za obdobie od 13.07.2017 do 31.05.2018 vo výške 396,27 eur a náhrady trov konania podala riadne a včas odvolanie žalovaná a v tejto časti navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V jeho dôvodoch namietala nesprávne právne posúdenie ohľadom dojednanej zmluvnej pokuty, keďže za omeškание s nájmom možno v zmysle § 697 OZ v spojení s § 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. dojsť len k poplatku z omeškania. Predmetné zmluvné dojednanie považovala za neplatné, pričom zdôraznila, že v takomto znení navrhol nájomnú zmluvu žalobca. K priznanému nedoplatku za dodávku elektrickej energie poukázala na čl. VI bod 3 nájomnej zmluvy, v zmysle ktorého sú v nájme zahrnuté aj úhrady za plnenia spojené a poskytované s užívaním predmetu nájmu a jeho príslušenstva a výška týchto úhrad bola dohodnutá v sume 101

eur. Z toho úhrada za elektrickú energiu predstavovala sumu 81 eur. Počas trvania nájomného vzťahu prenajímateľ nájomcovi neoznámil zmenu v predpisoch zálohových platieb za elektrickú energiu, preto nemôže nájomca znášať tieto náklady nad zmluvne dojednaný rozsah úhrad za elektrickú energiu. Ďalej poukázala na čl. VI bod 6 nájomnej zmluvy, v zmysle ktorého sa žalobca zaviazal vykonať vyúčtovanie úhrad jedenkrát ročne a po skončení nájmu, najneskôr do 30 dní od jeho skončenia, následne v čl. VI bod 7 nájomnej zmluvy bolo medzi stranami dohodnuté, že v prípade vyúčtovania a zistenia nedoplatku na úhradách sa žalovaný zaväzuje tento nedoplatok žalobcovi uhradiť do 30 dní od zaslania výzvy žalovanému. Žalovaný bol tak povinný vykonať vyúčtovanie do 30.05.2018. Vyúčtovanie vykonal až 13.06.2018, kedy jej zaslal e-mail obsahujúci predmetné vyúčtovanie elektrickej energie a spotreby vody. Konal tak 14 dní po lehote uvedenej v zmluve. Aj pri dojednanej 3-mesačnej výpovednej lehote mal žalobca dostatočný časový priestor, aby požiadal dodávateľa o zaslanie vyúčtovania. Následne odvolateľka poukázala na prepojenosť bodov 7 a 6 čl. VI zmluvy, na podmienenosť aplikácie čl. VI bod 7 so splnením povinnosti uvedenej v čl. VI bod 6 a ak by bol pripustený opak, žalobca by mohol vyúčtovať náhradu po zistení nedoplatku neprimerane dlho po skončení nájomného vzťahu. Zdôraznila, že nájomnú zmluvu kreoval sám žalobca a pokiaľ by žalobca takéto ustanovenie zámerne kreoval bez sankcie a bez zjavného prepojenia na bezprostredne nadväzujúci článok VI bod 7, tak by takéto konanie bolo možné považovať za konanie s úmyslom poškodiť žalovanú. Podľa odvolateľky sa súd nedostatočne vysporiadal s otázkou pasivity žalobcu v otázke zaistenia správnosti nameraných údajov u dodávateľa, keď bol dňa 12.06.2017 menený elektromer. Na základe nameranej spotreby 1785 kWh (cca rovnakej, ako v zimných mesiacoch, čo je vylúčené, keďže v júni sa už nekúri), majú dôvodné podozrenia a pochybnosti o správnosti nameraných hodnôt. Nemožno teda vylúčiť, že nebol správne zapísaný východiskový údaj pri neprítomnosti odberateľa elektrickej energie/vlastníka nehnuteľnosti. Takisto nemožno vylúčiť, že elektromer meral bez odchýlky mimo tolerancie. Žalobca nielenže nebol prítomný pri výmene elektrometra, ale ani nesúlad nereklamoval u dodávateľa elektrickej energie. Takýmito konaniami sa snaží preniesť finančné bremeno z možného chybného merania elektromeru alebo nezapísania správneho východiskového bodu na žalovanú. Úkony spojené s prítomnosťou a dohľadom pri výmene elektromera alebo reklamácie prislúchajú najmä žalobcovi. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaná bola oboznámená resp. jej bola odovzdaná kompletná dokumentácia týkajúca sa výmeny elektromerov, a to cestou pána W.. Odvolanie sa v tomto prípade na úkony tretích osôb bez predchádzajúcich splnomocnení považovalo za právne irelevantné, v celej genéze tohto úkonu pri výmene elektromeru nebol zainteresovaný ani žalobca, ani žalovaná. Takisto neboli doložené plnomocenstvá, ktoré by oprávňovali tretie osoby na konanie v mene žalobcu alebo žalovanej. Z predložených čestných prehlásení p. Y. (domovníčky) a p. V. nevyplyva, že by ktokoľvek bol reálne prítomný pri výmene elektromeru a ani to, že by bola o výmene elektromeru, či už vopred alebo potom upovedomená žalovaná. Poprela, že by bola oboznámená o tejto výmene zo strany akejkolvek tretej osoby, vrátane p. W.. Zároveň sa odvolala proti rozsudku v časti náhrady trov konania vo výške 32 % v prospech žalobcu, keďže tieto sa v prípade úspechu žalovanej v odvolacom konaní zmenia na základe pomeru úspechu a neúspechu žalovanej.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, nakoľko sa stotožnil s jeho skutkovými ako aj právnymi závermi. Odvolanie žalovanej považuje za nedôvodné. Odvolateľka právne relevantným spôsobom nevysvetlila, v čom spočíva neplatnosť dojednanej zmluvnej pokuty. Ide o samostatný spôsob zabezpečenia zmluvnej povinnosti žalovanej a právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 544 a § 545 Občianskeho zákonníka pre platné dojednanie zmluvnej pokuty vyžaduje okrem písomnej formy, vymedzenie zmluvnej povinnosti, ktorá má byť takto zabezpečená a jednoznačnú dohodu o výške zmluvnej pokuty, resp. spôsobu jej určenia. Súd prvej inštancie tak správne rozhodol o oprávnenosti zmluvnej pokuty ako o samostatnom spôsobe zabezpečenia záväzku. Mal za to, že odvolateľkou prezentované odvolacie dôvody, vzhľadom na zistený skutkový stav, vykonané dokazovanie a právne posúdenie sú neopodstatnené.

6. Po bezvadnom procesnom postupe súdu prvej inštancie v zmysle § 374 ods. 1 CSP žalovaná vo veci nepodala odvolaciu repliku a odvolací súd nedisponoval v odvolacom konaní s ďalšími podaniami strán.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 CSP a § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) a toto rozhodnutie v časti výroku II. o priznaní zmluvnej pokuty, nedoplatku na elektrickej energii, ako aj výroku IV. o trovách konania, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Takýto postup je v súlade s judikatúrou

Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (pozri napr. III. ÚS 78/05, II. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09).

8. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovanej formulovanú v podanom opravnom prostriedku. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť žalovanej za obsahové vymedzenie jej odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

10. Z obsahu podaného odvolania je evidentné, že odvolateľka v odvolacom konaní zopakovala svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnila so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v rozsahu vymedzenom odvolacími námietkami. Primárne treba uviesť, že so všetkými týmito námietkami sa už vo svojom rozhodnutí vysporiadal súd prvej inštancie dostatočne a správne na základe vykonaného dokazovania. V súlade s týmito závermi súdu prvej inštancie aj odvolací súd považuje priznané nároky žalobcovi v rozsahu zmluvnej pokuty, nedoplatku na elektrickej energii za dôvodné, v súlade so zákonom a zmluvou, a preto v neuvedených podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

11. Vo všeobecnosti treba uviesť, že zmluvná pokuta je dohodou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade porušenia povinnosti, ktorej splnenie vyplýva zo zabezpečovanej zmluvy. Zmluvná pokuta tak plní funkciu prevenčnú (zabezpečovaciu), keď pod hrozbou sankcie núti dlžníka riadne a včas splniť zmluvnú povinnosť. Ďalej plní funkciu reparačnú - má povahu dohody o paušalizovanej náhrade škody a v konečnom dôsledku sankčnú - predstavuje sankciu pre toho, kto porušil povinnosť.

12. Z nájomnej zmluvy, z jej čl. VI bod 5 mal aj odvolací súd preukázané, že jej účastníci (strany sporu) si dojednali zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti - platiť nájomné alebo úhrady, a to za každý začatý deň omeškania vo výške 0,05 % denne z dlžnej sumy. Za oneskorené zaplatenie nájomného alebo úhrad spojených s užívaním bytu zákon v ustanovení § 697 OZ zakotvuje osobitnú sankciu v podobe poplatku z omeškania. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu (nájomného), má prenajímateľ právo požadovať od dlžníka popri plnení poplatkov z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ), jeho výšku ustanovuje vykonávací predpis (§ 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.) . V súdnej veci si žalobca túto osobitnú zákonnú sankciu v podobe poplatku z omeškania neuplatnil, uplatnil si však sankciu zmluvne dojednanú v podobe zmluvnej pokuty. Zatiaľ čo právo veriteľa požadovať poplatok z omeškania vyplýva zo zákona (§ 517 ods. 2 OZ), právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vyplýva z dohody medzi veriteľom a dlžníkom.

13. To znamená, že v dôsledku nesplnenia povinnosti (v tomto prípade riadne a včas zaplatiť nájomné), na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, vzniká mimo trvajúceho pôvodného záväzku ďalšia povinnosť dlžníka na úhradu zmluvnej pokuty. Pričom vôbec sa nevylučuje možnosť dojednať zmluvnú pokutu aj za omeškanie dlžníka s platením peňažného záväzku a v praxi je takéto zmluvné dojednanie bežné. Zmluvná pokuta dojednaná pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti je samostatným právom na rozdiel od úrokov z omeškania, resp. poplatku z omeškania, nie je príslušenstvom pohľadávky. Dojednanie či zaplatenie zmluvnej pokuty, aj pokiaľ je viazané na omeškanie dlžníka, nevylučuje dokonca povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania, resp. poplatkov z omeškania. Vyplýva to nielen z rozdielu právnej úpravy týchto dvoch rozdielných právnych inštitútov so samostatným základom (zmluvná pokuta, zabezpečovací prostriedok, ktorý si musia zmluvné strany výslovne dohodnúť a úroky z omeškania, zákonný dôsledok omeškania), ale zákon súbeh týchto majetkových sankcií nevylučuje. Odvolací súd konštatuje, že vyššie citované zmluvné dojednanie (písomná forma jednoznačne špecifikovaná zmluvná

povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje, ako aj dojednanie výšky zmluvnej pokuty), je platným dojednaním a je treba tiež doplniť, že výška zmluvnej pokuty nie je zrejme neprímeranou k hodnote zabezpečeného záväzku.

14. Neuplatnenie vyúčtovania nedoplatku na elektrickej energii v lehote stanovenej v zmluve nemožno sankcionovať tým, že by žalobca stratil nárok na vyúčtovaný nedoplatok elektrickej energie priznanej napadnutým rozsudkom vo výške 396,27 Eur. Uvedená lehota nemá charakter prepadnej (prekluzívnej) lehoty. V zmysle § 583 Občianskeho zákonníka k zániku práva, pretože nebolo uplatnené v určenom čase, dochádza len v prípadoch uvedených v zákone. Na zánik súd prihliadne, aj keď to dlžník nenamietne. Zánik práva (preklúziu) zákon viaže na uplynutie zákonom určeného času. Týmto spôsobom môže právo zamietnuť len vtedy, ak je to *expressis verbis* uvedené v zákone. Tieto lehoty majú kogentnú povahu a nemožno ich predĺžiť ani dohodou. Z uvedeného je zjavné, že v zmluve dohodnutá lehota na doručenie vyúčtovania takúto povahu nemá. Žalobca pri uplatnení svojho nároku je limitovaný len dĺžkou premlčacej doby, uplynutím ktorej nezaniká, len sa oslabuje. V tomto smere treba uviesť, že ďalšie námietky žalovanej (spojené s výmenou elektromera) dosahovali len úroveň pravdepodobnosti, predpokladov a dohadov vplyvu tejto výmeny na konečné vyúčtovanie spotreby bez toho, aby tieto tvrdenia odvolateľka už v základnom konaní podložila relevantnými dôkazmi. Nesplnenie základnej procesnej povinnosti - uniesť dôkazné bremeno tvrdených skutočností má za následok procesný neúspech.

15. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolacie námietky žalovanej vyhodnotil ako nedôvodné a pri nezistení nedostatkov v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku ako vecne správne potvrdil.

16. Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadutej, zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

17. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a v ňom aplikovaným zákonným ustanoveniam.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP vychádzajúc zo zásady úspechu žalobcu v odvolacom konaní, ktorému ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).